

ACCIO

Badalona, 17 de Desembre de 1932

ANY XIV SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA PORTANTVEU DEL CENTRE REPUBLICÀ CATALÀ NÚM. 607
Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

Els dos Presidents

El dia 13, dimarts proppassat, el Parlament Català, elegí definitivament President de la cambra al senyor Lluís Companys.

I el dia 4, dimecres l'honorable senyor Francesc Macià fou elegit President de la Generalitat.

Es un cas de justícia. Qui amb més mèrits podia ésser elegit?

El senyor Companys fou el que proclamà la República quan arreu d'Espanya encara no s'havien decidit, quan a Madrid es celebraven reunions i visites.

I el senyor Macià, desseguit proclamà la República Catalana.

I els abdós avui presidents, l'un al Govern Civil i a la de moment *Diputació* Generalitat després, foren els orientadors de l'esperit revolucionari en sentit constructiu, evitant que pogués neixer aquell esperit de destrucció material inútil, que la gent de dreta no sap reconeixer i encara té la felonia de demanar per boca d'un monàrquic dictatorial que s'investigui la gestió del Govern provisional de Catalunya, quan la pròpia sort ha estat a les mans d'aquells dos homes que amb el seu seny evitaren accions fatals. Què seria d'ells si aquells homes que tant malmeten s'haguessin deixat arrojegar per aquell afany revolucionari de destrucció que sol existir en les revolucions violentes. Cert que el nostre poble no hi hauria guanyat gran cosa, però és evident que els mal agraits d'avui hi haurien perdut.

Que no li càpiga cap dubte—ja ho saben que no

n'hi cap—a la gent de dreta, als lliguers de les finances, si algú tingués dret a demanar compte de la gestió al Govern provisional, és el poble, el veritable poble, el que feu la revolució, no els que s'amagaren com cuques o fugiren esparverats. I bé ho saben ells que si el poble exigís responsabilitats seria pel que no es feu, per manca de sol, i, certament també saben que no seria pas un monument per a la gent de la Lliga el que el poble reclamaria, puix que si bé avui frueixen d'unes actes, no és pas per simpatia del poble; sinó gràcies als espantadissos que no veuen que s'exposen a coses pitjors, i als resorts que una privilegiada posició econòmica posa en mans de gent pràctica en política que a l'ensempos disposa de gent mancada d'independència moral social i econòmica.

Bé estan les dues eleccions. La Història, més que nosaltres, farà justícia als dos grans perseguits: el senyor Companys per les presons i lligat i estibat en les *bodegues* dels vaixells camí de la Mola i el senyor Macià perseguit a l'exili. Abdós vexats i humiliats pels enemics del poble.

Ben merescut tenen, els dos grans lluitadors, l'homenatge que els acaba de retre el poble per mitjà dels seus representants al Parlament Català. Hauria estat una injustícia i una ingratitut que en aquests moments històrics no s'hagués confiat els destins del poble als dos homes que al 14 d'abril de 1931 proclamaren la República i han lluitat fins aconseguir l'autonomia de Catalunya.

CINEMA VICTORIA

Dies 17 i 18 Dms're 1932

El congreso se divierte

DILEMA

per Annabella i J. Perrier

Dibuixos animats

Noticiario sonoro Fox

CINEMA NOU

Dies 17 i 18 Dmsbre de 1932

EL PRESIDIO

per J. de Landa J. Crespo i L. Alcañiz

El Dr. Arrowsmith

per R. Coldman i M. Loy

EL VAQUERO

per C. Chase

Teatre Guimerà - Picarol Cinema

Dies 17 i 18 Dmsbre de 1932

Ave del Paraíso

per D. del Río i J. Mc Crea

Gente Viva

per J. Blandell i J. Cagney

Dibuixos animats

Gráficos Paramount

CINEMA ZORRILLA

Dies 17 i 18 Dmsbre 1932

RAZZIA

CARMEN

per Rapuèl Meiler

Actualidades sonoras

DIBUIXOS ANIMATS

un bonic FI DE FESTA